

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bolzano (Taliansko) 19. júna 2009 — trestné konanie proti Martha Nussbaumer

(Vec C-224/09)

(2009/C 205/42)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bolzano

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Martha Nussbaumer

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna právna úprava podľa legislatívneho dekrétu č. 81 z 9. apríla 2008 najmä v spojení s právnou úpravou zavedenou článkom 90 ods. 11, v rozsahu, v akom stanovuje odchýlku z povinnosti stavebníka alebo stavebného dozoru menovať pre staveniská, na ktorých pracuje viac dodávateľov koordinátora pre štádium prípravy projektu podľa ods. 3 tohto ustanovenia, ak ide o súkromné stavby nepodliehajúce stavebnému povoleniu, bez ohľadu na posúdenie charakteru prác a osobitných rizík, ktoré sú vymenované v prílohe II smernice v rozpore s právnou úpravou stanovenou v článku 3 smernice 92/57/EHS z 24. júna 1992? ⁽¹⁾
2. Je vnútroštátna právna úprava podľa legislatívneho dekrétu č. 81 z 9. apríla 2008, najmä v spojení s právnou úpravou zavedenou článkom 90 ods. 11 v rozpore s právnou úpravou stanovenou v článku 3 smernice 92/57/EHS z 24. júna 1992 s ohľadom na povinnosť stavebníka alebo stavebného dozoru menovať v každom prípade počas realizácie stavby na staveniskách koordinátora nezávisle od charakteru prác, teda aj keď ide o súkromné stavby nepodliehajúce stavebnému povoleniu, keďže môžu byť spojené s rizikami podľa prílohy II smernice?
3. Je ustanovenie zavedené článkom 90 ods. 11 legislatívneho dekrétu č. 81 z 9. apríla 2008, v rozsahu, v akom stanovuje, že koordinátor pre štádium vykonania projektu je povinný vypracovať plán bezpečnosti len za predpokladu, že v prípade súkromných stavieb nepodliehajúcich stavebnému povoleniu sa na prácach okrem prvého dodávateľa, ktorému boli pôvodne zadané práce začnú počas prebiehajúcich prác podieľať aj iní dodávatelia v rozpore s článkom 3 smernice 92/57/EHS z 24. júna 1992, ktorý v každom prípade ukladá povinnosť menovať koordinátora pre štádium vypracovania projektu bez ohľadu na charakter prác a ktorý vylučuje použitie odchýlky z povinnosti vypracovať plán bezpečnosti

a ochrany zdravia, ak ide o práce spojené s osobitným rizikom, akými sú práce vymenované v prílohe II smernice?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 245, s. 6; Mím. vyd. 05/002, s. 71.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Cortona (Taliansko) 19. júna 2009 — Joanna Jakubowska Edyta/Alessandro Maneggia

(Vec C-225/09)

(2009/C 205/43)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di Cortona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Joanna Jakubowska Edyta

Žalovaný: Alessandro Maneggia

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 3 písm. g) a články 4, 10, 81 a 98 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká vnútroštátna právna úprava, ako je právna úprava vyplývajúca z článkov 1 a 2 zákona č. 339 z 25. novembra 2003, ktorá opätovne zavádza nezlučiteľnosť výkonu povolania advokáta zamestnancami štátnej správy na čiastočný úväzok a hoci sú spôsobilí na výkon povolania advokáta, zakazuje im výkon tohto povolania, pričom stanovuje vyčiarknutie zo zoznamu advokátov na základe rozhodnutia príslušnej rady advokátskej komory, ak sa zamestnanec štátnej správy nerozhodne ukončiť pracovný pomer?
2. Majú sa článok 3 písm. g) a články 4, 10 a 98 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká vnútroštátna právna úprava, ako je právna úprava vyplývajúca z článkov 1 a 2 zákona č. 339 z 25. novembra 2003, ktorá opätovne zavádza nezlučiteľnosť výkonu povolania advokáta zamestnancami štátnej správy na čiastočný úväzok a hoci sú spôsobilí na výkon povolania advokáta, zakazuje im výkon tohto povolania, pričom stanovuje vyčiarknutie zo zoznamu advokátov na základe rozhodnutia príslušnej rady advokátskej komory, ak sa zamestnanec štátnej správy nerozhodne ukončiť pracovný pomer?

3. Má sa článok 6 smernice Rady 77/249/EHS z 22. marca 1977 na uľahčenie účinného výkonu slobody právnikov poskytovať služby⁽¹⁾, ktorý stanovuje, že „ktorýkoľvek členský štát môže zakázať právnikom, ktorí sú zamestnancami verejného alebo súkromného podniku, zastupovanie tohto podniku v súdnom konaní do tej miery, do akej to nie je povolené právnikom usadeným v tomto štáte“, vykladať v tom zmysle, že mu odporuje taká vnútroštátna právna úprava, ako je právna úprava vyplývajúca z článkov 1 a 2 zákona č. 339 z 25. novembra 2003, ktorá opätovne zavádza nezlučiteľnosť výkonu povolania advokáta zamestnancami štátnej správy na čiastočný úväzok a hoci sú spôsobilí na výkon povolania advokáta, zakazuje im výkon tohto povolania, pričom stanovuje vyčiarknutie zo zoznamu advokátov na základe rozhodnutia príslušnej rady advokátskej komory, ak sa zamestnanec štátnej správy nerozhodne ukončiť pracovný pomer, keď sa táto vnútroštátna právna úprava vzťahuje aj na advokátov v pracovnom pomere, ktorí vykonávajú advokátsku činnosť na základe slobodného poskytovania služieb?
4. Má sa článok 8 smernice 98/5/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998⁽²⁾, ktorý stanovuje, že „právnik, ktorý je registrovaný v hostiteľskom členskom štáte na základe profesijného titulu domovskej krajiny, môže vykonávať povolanie ako právnik v pracovnoprávnom vzťahu u iného právnicka, v združení alebo v právnickej kancelárii, v štátnom alebo súkromnom podniku v takom rozsahu, v akom to hostiteľský členský štát povoľuje právnikom registrovaným na základe profesijného titulu používaného v tomto štáte“, vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahuje na advokáta, ktorý je zamestnancom štátnej správy na čiastočný úväzok?
5. Odporuje všeobecným zásadám práva Spoločenstva o ochrane legitímnej dôvery a nadobudnutých právach taká vnútroštátna právna úprava, ako je právna úprava vyplývajúca z článkov 1 a 2 zákona č. 339 z 25. novembra 2003, ktorá opätovne zavádza nezlučiteľnosť výkonu povolania advokáta zamestnancami štátnej správy na čiastočný úväzok a ktorá sa uplatňuje aj na advokátov, ktorí sú už ku dňu nadobudnutia účinnosti zákona č. 339 z roku 2003 zapísaní v zoznamoch advokátov, pričom v článku 2 stanovuje len krátku „odkladnú“ lehotu na povinnú voľbu medzi zamestnaním a výkonom povolania advokáta?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Torino (Taliansko) 22. júna 2009
— Antonino Accardo a i./Comune di Torino

(Vec C-227/09)

(2009/C 205/44)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale ordinario di Torino

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponso, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Riso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Žalovaná: Comune di Torino

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 5, 17 a 18 smernice Rady 93/104/ES⁽¹⁾ z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času vykladať v tom zmysle, že sú priamo uplatniteľné v právnom poriadku štátu nezávisle od ich formálneho prebratia alebo bez ohľadu na vnútroštátne právne predpisy, ktoré zužujú ich uplatnenie na určité kategórie zamestnancov v spore, ktorý súvisí s účasťou sociálnych partnerov, ktorá je v súlade s touto smernicou?
2. Je súd členského štátu povinný v každom prípade, nezávisle od tohto priameho uplatnenia, použiť smernicu, ktorá ešte nebola prebratá alebo ktorej použitie ako výkladového kritéria vnútroštátneho práva a teda ako referenčného rámca na účely odstránenia možných pochybností pri výklade je po jej prebratí zrejme vylúčené vnútroštátnymi právnymi prepismi?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 78, s. 17; Mim. vyd. 06/001, s. 52.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 77, s. 36; Mim. vyd. 06/003, s. 83.